

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 11C/315/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715212234
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Banský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6715212234.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudcom JUDr. Petrom Banským v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova ul. č. 25, Bratislava 811 09, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Súd **p r i z n á v a** žalovanému trovy konania vo výške 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 27.09.2012 bolo tunajšiemu súdu doručené písomné podanie žalobcu zo dňa 21.09.2012 označené ako „Žaloba na plnenie o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy“, ktoré bolo pôvodne vedené súdom pod spisovou značkou 8C/221/2012, ktorým sa žalobca domáha voči žalovanému náhrady škody vzniknutej mu nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Zvolen, pretože tento nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote, keď zároveň rozhodol bez splnenia zákonných podmienok.

2. Nakoľko predmetom označeného konania je obdobná vec a sporové strany sú v tomto konaní totožní ako v ďalších konaniach prebiehajúcich na tunajšom súde, a to pod sp. zn. 8C/220/2012, 8C/221/2012, 8C/222/2012, 8C/223/2012, 8C/224/2012, 8C/225/2012, 8C/226/2012, 8C/227/2012, 8C/228/2012, 8C/229/2012, 8C/230/2012 súd rozhodol o spojení uvedených vecí na spoločné konanie, a to uznesením č.k. 8C/220/2012-15, zo dňa 07.02.2013, pričom tieto konania boli vedené tunajším súdom pod spoločnou spisovou značkou 8C/220/2012. Následne na to súd uznesením č.k. 8C/220/2012-177 zo dňa 23.06.2015 rozhodol o vylúčení veci pôvodne vedenej pod sp. zn. 8C/221/2012 na samostatné konanie, a to z dôvodu, že nebolo možné pripojiť exekučný spis tunajšieho súdu sp. zn. 24Er/696/2009, ktorý bol potrebný pre posúdenie nároku uplatňovaného žalobcom v tomto konaní. Po vylúčení veci na samostatné konanie bola prejednávanej veci pridelená spisová značka 11C/315/2015, pod ktorou je v súčasnosti vec vedená na tunajšom súde.

3. Vo všetkých vyššie označených prípadoch žalobca svoj žalobný návrh odôvodnil poukázaním na skutočnosť, že ako osoba oprávnená podal u zvoleného exekútora návrh na vykonanie exekúcie, pričom súd napriek tomu, že predmetná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora na udelenie

poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej doby. Z tohto dôvodu mala žalobcovi vzniknúť majetková škoda ako aj nemajetková ujma, ktorú si žalobca v žalobe vyčíslil.

4. V konaní si žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 669,37 Eur.

5. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že žalobca v exekučnom konaní v postavení oprávneného navrhol písomným podaním adresovaným zvolenému súdnemu exekútorovi, vykonať exekúciu proti povinnému E. Š., nar. XX.XX.XXXX, vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX XXXX/XXXX. Súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 16.08.2010 uznesením, ktorým žiadosti súdneho exekútora nevyhovel a túto zamietol. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 363 dní).

6. Podľa žalobcu došlo zo strany súdu k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej doby, keď v príčinnej súvislosti s takýmto nesprávnym úradným postupom exekučného súdu mala žalobcovi vzniknúť majetková škoda vo výške 125,- Eur, ktorá mala pozostávať s nákladov vynaložených na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vo výške 70,- Eur, nákladov na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,- Eur, nákladov na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde vo výške 15,- Eur - celkovo teda mal žalobca vynaložiť vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom a to výlučne vplyvom nesústredenej činnosti exekučného súdu márne sumu požadovaných 125,- Eur. Žalobca tvrdil, že táto suma by ho neťažila, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora by dodržal zákonom stanovenú lehotu.

7. Žalobca si súčasne uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 669,37 Eur, ktorú odôvodnil tým, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Vzniknutú ujmu žalobca odôvodnil tým, že nesprávnym úradným postupom došlo k reálnemu ohrozeniu legitímneho očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky, pričom nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu týmto rizikám: neskorým ukončením procedúry exekučným súdom nastalo riziko zániku povinného, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom nastalo riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a neskorým ukončením procedúry exekučným súdom nastalo riziko insolvenencie povinného. Pri určení výšky nemajetkovej ujmy vychádzal žalobca z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní, je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,- Sk, t.j. cca 660,- Eur.

8. Žalovaný sa k žalobám vyjadril prostredníctvom písomného podania zo dňa 13.08.2013, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 19.08.2013. Žalovaný v ňom okrem iného poukázal na všeobecné zákonné podmienky za splnenia ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

- 1) nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup,
- 2) vznik škody,
- 3) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

9. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. Podľa žalovaného nie je jasný predovšetkým titul nároku na náhradu škody.

10. Vo vzťahu k namietaným prietahom v konaní, žalovaný poukazuje na skutočnosť, že lehota 15 dní stanovená zákonodarcom na poverenie exekútora neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku. Ako ukázala súdna prax, lehota na poverenie exekútora

je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Žalovaný ďalej uviedol, že z uznesenia ústavného súdu SR z 3.marca 2011, č. k. IV. ÚS 60/2011-13, uznesenia Najvyššieho súdu SR z 13. októbra 2011 sp. zn. 3Cdo/146/2011, uznesenia Najvyššieho súdu SR z 26. septembra 2011 sp. zn. 3 MCdo/11/2010 a uznesenia Najvyššieho súdu SR z 29.marca 2011 sp. zn. 5Cdo/291/2010 okrem iného vyplýva skutočnosť, že vnútroštátny súd má povinnosť ex offa preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa ako aj preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Zároveň žalovaný poukázal aj na to, že žalobca neuviedol aké konkrétne kroky podnikol na odstránenie neželaného stavu v súvislosti s prietahmi, ktoré mal v konaní spôsobiť súd, nakoľko žalobca nepreukázal, že by podal sťažnosť na prietahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti a teda, že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Podľa žalovaného preto nie je preukázaný nesprávny úradný postup súdu spočívajúci v existencii prietahov v kontexte ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinnom od 01. 01.2013 (ďalej len „zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci“).

11. Rovnako tak žalovaný poukázal na ustanovenie § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, z ktorého vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Žalovaný zdôraznil, že žalobca podal prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 23.04.2012 Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 boli okresnému súdu doručené žaloby vo veci, žalovaný má za to, že v tomto prípade sa jedná o predčasne uplatnený nárok na súde.

12. Vo vzťahu k uplatnenej náhrade materiálnej škody vo výške 125,- Eur žalovaný uviedol, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je o. i. nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku. Podľa žalovaného žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si žalobca uplatňuje, možno podľa žalovaného považovať za hypotetické. K uvedenému presvedčeniu dospel žalovaný na základe tej skutočnosti, že žalobca v žalobách neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. skutočnú škodu, alebo ušlý zisk. Skutočná škoda je trvalé zmenšenie majetku poškodeného a ušlý zisk predstavuje ušlý majetkový prospech, resp. nerozmnoženie majetku poškodeného, ktoré by bolo možné dôvodne očakávať, nebyť škodnej udalosti s ohľadom na pravidelný beh vecí.

13. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu žalovaný upriamil pozornosť na ustanovenie § 17 ods. 2 a 3 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci s tým konštatovaním, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pričom pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú v predmetnom konaní právne irelevantné, pretože náhradu škody a nemajetkovej ujmy si uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba (bližšie pozri rozsudok NS ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011). Žalobca uvádza aj „zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov“, ale tieto nie sú bližšie konkretizované. Ďalej je pravdou, že žalobca poukazuje na viacero nálezov Ústavného súdu SR, kde rozhodoval o poskytnutí finančného zadosťučinenia za zbytočné prietahy, avšak poskytovanie finančnej satisfakcie nie je podľa žalovaného automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Nie je preto možné vychádzať z paušálnej sumy 663,88 Eur, ktorá by mala byť priznaná za každý rok prietahov. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej rozhodovacej činnosti prihliadal aj na to, či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave alebo nie. Pokiaľ však žalobca takýto prostriedok nevyužil, je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy podľa vybraných nálezov Ústavného súdu SR, keď predseda príslušného súdu nemal ani len teoretickú možnosť prípadnú nápravu zjednať. Napokon žalovaný poukazuje aj na nutnosť preukázania toho, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením v rámci uplatňovania nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, k čomu zo strany žalobcu taktiež nedošlo. Na základe uvedených

skutočností má žalovaný za to, že žalobca nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by bolo dôvodné poskytovať jej relutárnu náhradu.

14. Podľa žalovaného nie je možné opomenúť ani povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

15. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so skutočnosťami uvádzanými v odôvodnení podanej žaloby a oboznámením sa s obsahom exekučného spisu zn. 24Er/696/2009 vedeného tunajším súdom v dotknutom konaní a zistil tento skutkový stav:

16. V exekučnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 24Er/696/2009 podal žalobca v postavení oprávneného dňa 18.08.2009 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému E. Š., nar. XX.XX.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. SR XXXXX/XX zo dňa 26.05.2009. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 25.09.2009. Okresný súd uznesením č.k. 24Er/696/2009-14 zo dňa 21.01.2010 žiadosť súdneho exekútora zamietol, keď potom predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.06.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 12CoE/133/2010-28 zo dňa 26.05.2010, ktorým bolo predmetné uznesenie tunajšieho súdu potvrdené, v dôsledku odvolania podaného oprávneným.

17. Podľa § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, exekúciu možno vykonať aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmirov nimi schválených.

18. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. *) Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

19. Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

20. Podľa § 9 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

21. Podľa § 9 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

22. Podľa § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej

nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

23. Podľa § 16 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

24. Podľa § 17 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

25. Podľa § 17 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

26. Podľa § 17 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

27. Podľa § 19 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

28. Podľa § 19 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

29. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania vo veci v kontexte s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami dospel súd k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť, preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd v prvom rade poukazuje na ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, kde je zvýraznená zodpovednosť exekučného súdu za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože vydanie tohto poverenia musí byť výsledkom náležitého preskúmania exekučného titulu, žiadosti o vydanie poverenia a návrhu na vykonanie exekúcie. Súd má povinnosť predovšetkým pred udelením poverenia súdnemu exekútorovi skúmať, či sú naplnené formálne a materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie. Súd konštatuje, že dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do vydania poverenia absolútne nie je takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Na tomto mieste musí súd zdôrazniť aj tú skutočnosť, že otázku, či v konkrétnom prípade došlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je vo výlučnej kompetencii Ústavného súdu SR, ktorý túto otázku, aj s odkazom na jeho ustálenú judikaturu, skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti daného prípadu vychádzajúc pritom z kritérií ako zložitost' vecí, správanie účastníka konania a samotný postup súdu. V nadväznosti na uvedené potom platí, že v kompetencii súdu v rámci konania o náhradu škody podľa vyššie citovaného zákona nie je preskúmanie súdneho konania z hľadiska existencie prieťahov v konaní, ktoré by odôvodňovali priznanie nárokov uplatnených podľa uvedeného zákona, nakoľko to prináleží iba Ústavnému súdu SR na podklade ústavnej sťažnosti resp. predsedovi súdu na podklade sťažnosti účastníka konania na prieťahy v konaní. V prípade opačného výkladu by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené súčasne preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov v konaní. Záverom súd dodáva, že v tomto konaní súd nie je oprávnený konštatovať, že vo veci došlo k prieťahom.

30. Základnými zákonnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sú: a.) nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, b.) vznik škody a c.) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je uvedeným zákonom koncipovaná ako zodpovednosť objektívna, ktorej sa v zmysle ustanovenia § 3 ods. 2 predmetného zákona nemožno zbaviť. Z uvedeného potom vyplýva, že zo strany oprávneného subjektu nie je potrebné preukazovať zavinenie (úmysel resp. neobstarlivosť), ale postačuje preukázanie skutočnosti, že vzniknutá škoda je výsledkom činnosti príslušného štátneho orgánu. Ústavný základ tejto zodpovednosti je koncipovaný v čl. 46 ods. 3 Ústavy SR, podľa ktorého, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo potrebné vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu resp., aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné. Ďalej platí, že kauzálny nexus medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný a nie iba sprostredkovaný. V nadväznosti na to treba podotknúť, že pri zisťovaní existencie príčinnej súvislosti je žiaduce upriamiť pozornosť na skúmanie toho, či v rámci skutočností prichádzajúcich v danom prípade do úvahy ako príčina škody existuje taká skutočnosť, s ktorou zákonodarcu spája zodpovednosť za škodu. Nesprávny úradný postup môže mať potom za následok vznik zodpovednosti podľa citovaného zákona iba vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku žalobcu, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve a len týmto postupom. A teda postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku žalobcu rozhodujúcim t. j., ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil.

31. Nakoľko súd dospel k jednoznačnému záveru, že na strane žalovaného, ktorý v danom prípade konal prostredníctvom exekučného súdu, nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu majúceho za následok vznik škody, má súd za to, že v danej veci neexistuje ani právny základ a síce zodpovednosť odporcu za škodu, v dôsledku čoho sa súd nezaoberal tak výškou škody ako aj majetkovej ujmy uplatňovanej žalobcom.

32. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, pričom o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Následne na to súd v zmysle § 262 ods. 2 cit. zákona o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

§ 41 ods. 2 písm. d) zák. č. 233/1995 Z. z.

§ 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z.

§ 4 ods. 1 písm. a) bod 1 zák. č. 514/2003 Z. z.

§ 9 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z. z.

§ 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z.

§ 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z.

§ 17 ods. 1, 2, 3 zák. č. 514/2003 Z. z.

§ 19 ods. 1, 3 zák. č. 514/2003 Z. z.

§ 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p., odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p., odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.